Stefanie leerde haar man

"Toeval bes dit móést geb

Elf jaar geleden vloog Stefanie (31) naar het tropische Curaçao om daar met vriendinnen twee weken lang onbezorgd vakantie te vieren. Ze had natuurlijk geen moment verwacht dat ze daar, op een bootje aan de andere kant van de wereld, haar toekomstige echtgenoot zou ontmoeten...

Tekst: Renée Brouwer
Foto's: privébezit

"Mijn mooiste tijd ooit. Zo kun je mijn vakantie op Curaçao in 2009 wel omschrijven. Op uitnodiging van twee goede vriendinnen die daar voor hun studie stageliepen, vloog ik vlak voor Kerstmis naar Curaçao. In Nederland was het toen dus hartje winter, maar op Curaçao was het tropisch warm. Dat is het daar het hele jaar. Zodra je uit het vliegtuig stapt, komt een heerlijke warmte je tegemoet. Zo fijn! Het voelde alsof ik in een warm bad terechtkwam. De kou thuis was ik direct vergeten. Toch was het wel gek om voor het eerst in mijn leven ergens anders kerst te vieren. In Nederland was alles mooi versierd, maar op Curaçao merkte je bijna niks van de feestdagen.
Op het eiland keek ik mijn ogen uit en ik genoot volop. Gelukkig hadden mijn vriendinnen in die periode ook vrij en konden we samen de hort op. Ze hadden een heleboel plannen voor ons gemaakt, waaronder een dagje Klein Curaçao. Dat is een onbewoond eiland voor de kust, waar je alleen met een boot kunt komen. Je kunt er heel fijn snorkelen en in alle rust heerlijk zonnebaden. We konden haast niet wachten om dat zelf te gaan ervaren!"

Koud en nat

"Vroeg in de ochtend stapten we aan boord van een vrij kleine boot. De zee was op dat moment erg wild. Ik werd de hele tijd natgespat door de hoge golven en daardoor had ik het erg koud. Ik was dus niet echt de gezelligste op de boot. Dat veranderde zelfs niet toen ik hem zag. Een knappe man met kort haar en groene ogen. Joost heette hij. Hij liep ook stage op het eiland en mijn vriendinnen kenden hem van de studentenfeesten en het uitgaansleven. Toevallig ging hij die ochtend ook naar Klein Curaçao, samen met zijn broers en ouders die bij hem op bezoek waren. Mijn vriendinnen en ik gingen bij hen zitten, maar voor een leuk gesprekje had ik geen tijd. Ik was voornamelijk bezig met niet nóg natter worden. Ik zat midden op de boot en was door de kou en de nattigheid aleen maar aan het vloeken. Gelukkig duurde de bootreis niet lang. Eenmaal uitgestapt, keek ik met open mond rond. Wat was het prachtig! Een hagelwit strand met een helderblauwe zee. Echt zo'n Bounty-eiland dat

Joost kennen op Curaçao

taat niet, euren!'

je weleens in films ziet. Ook de rest van ons gezelschap was onder de indruk. Terwijl mijn vriendinnen hun handdoeken over twee strandbedjes legden, raakten Joost en ik aan de praat. Hij vroeg of ik zin had om te gaan snorkelen. Dat leek me heel leuk, maar ik had behalve mijn strandlaken en mijn tas niks bij me. Met een lieve glimlach stelde Joost me gerust: hij had een extra snorkelset bij zich, dus als ik wilde, kon ik met hem mee.

'Ik merkte dat ik hem heel erg leuk vond, maar kon niet goed peilen of het wederzijds was'

Dat was een aanbod dat ik niet kon weerstaan…
Omdat er verder niemand mee wilde, doken Joost en ik samen het water in. We hebben de hele dag lang gesnorkeld. Het was echt bijzonder. We kenden elkaar helemaal niet, maar zagen samen de mooiste vissen en zelfs schildpadden voorbijkomen. Aan het einde van de middag werd er ook nog een barbecue op het eiland georganiseerd. Het was zo gezellig met de hele groep. Het leek echt alsof we elkaar al heel lang kenden en vooral met Joost had ik een fijne klik."

Eerste zoen

"Na onze boottrip spraken mijn vriendinnen en ik 's avonds af met Joost en zijn broers. Er was een leuk feest op Mambo Beach en ik keek er erg naar uit om hem weer te zien.

Tijdens de beachparty trokken we steeds meer naar elkaar toe. Ik merkte dat ik hem heel erg leuk vond, maar kon niet helemaal peilen of het wederzijds was. We dansten wel samen, maar dat kon natuurlijk net zo goed vriendschappelijk zijn. Achteraf bleek dat Joost ervan overtuigd was dat ik een oogje had op zijn broer. Pas toen mijn vriendinnen een paar dagen later tegen hem zeiden dat ik hem wel leuk vond, durfde hij de eerste stap te zetten. Op zijn verjaardag, die we samen met hem en zijn familie in hun vakantiehuisje vierden, vroeg hij me mee naar de plaatselijke bioscoop. Van zijn werk had hij kaartjes gekregen en hij wilde graag ▶

met mij naar de film *Marly & Me*. En dat wilde ik natuurlijk ook heel graag!
De bioscoop hebben we echter niet meer gehaald. Toen we op de avond van onze date eerst wat bij zijn ouders gingen drinken, werd het zo gezellig dat we daar bleven hangen. Die avond zoenden we voor het eerst en het was heerlijk. Alles ging helemaal vanzelf tussen ons en ik was echt smoorverliefd. Helaas zat mijn vakantie er toen al bijna op... Nog drie dagen konden Joost en ik samen doorbrengen op het eiland, toen moest ik weer terug naar Nederland. Ik was zo verdrietig. Ook Joost vond het erg jammer dat we al zo snel weer afscheid moesten nemen. Het waren twee fantastische weken geweest en ik wilde helemaal niet weg. Joost moest nog twee maanden stagelopen op Curaçao. Zouden we elkaar daarna nog zien?"

Zenuwen

"Vanaf het moment dat ik weer terug was in Nederland, hielden Joost en ik contact via MSN. Ondanks het tijdsverschil van zes uur ging dat best goed. We zorgden ervoor dat we elkaar elke dag wel even konden 'spreken'. En een paar maanden later kwam hij eindelijk ook terug naar Nederland. Kort daarna spraken we af. Ik was óp van de zenuwen. Zou hij nog net zo leuk zijn als op Curaçao? Zou de klik er nog zijn? Op MSN hadden we altijd leuke gesprekken gehad, maar dat was online. Zou het in het echt weer net zo makkelijk gaan tussen ons?
Het antwoord op die vragen wist ik al snel, toen ik hem weer zag. Met vlinders in mijn buik kuste ik hem gedag. Het voelde nog precies hetzelfde als op Curaçao. Alles ging heel relaxed en ik voelde het meteen: ik was nog steeds heel verliefd op hem!
Na een paar maanden daten wilde ik graag weten waar ik aan toe was. We reisden wel steeds heen en weer tussen onze woonplaatsen Purmerend en Nieuwerkerk aan de IJssel, maar was het gewoon voor de fun of werd het echt iets serieus? Daar hadden we het nog niet concreet over gehad. We hadden het heel erg leuk samen, maar keken allebei een beetje de kat uit de boom. Tot ik hem dus vroeg waar we samen precies stonden. Tot mijn grote blijdschap bevestigde hij onze relatie. Ik was echt supergelukkig. Met zo'n lieve en zorgzame man als Joost zag ik echt een toekomst voor me."

Settelen

"En die toekomst samen... die kwam er! Twee jaar later zijn we gaan samenwonen. Het was nog best lastig om te beslissen waar we precies zouden gaan wonen. Omdat we dus niet echt bij elkaar in de buurt woonden, wilde ik graag verhuizen naar het midden van het land. Maar Joost wilde zijn dorp liever niet uit en daar zijn we uiteindelijk ook gaan wonen. Het was heel fijn dat we niet meer heen en weer hoefden te reizen, maar ik moest wel even wennen. Het heeft denk ik wel anderhalf jaar geduurd voordat ik voor mijn gevoel helemaal gesetteld was. Eigenlijk kende ik in mijn nieuwe woonplaats helemaal niemand, behalve Joost en zijn vrienden. In die tijd begon ik ook net voor mezelf en ik had dus ook geen collega's meer met wie ik kon sparren. Gelukkig kreeg ik na een tijdje ook mijn eigen vriendinnen en zo begon ik me steeds meer thuis te voelen.
Na tweeënhalf jaar kochten we ons huidige huis, ook in hetzelfde dorp. We probeerden toen al een tijdje zwanger te worden. Elke keer dacht ik dat het zover was, maar helaas bleek dat steeds niet het geval te zijn. Tot het op een dag wél raak was! Het was zo onwerkelijk om dat te ontdekken. Eindelijk zouden we een kindje krijgen.
Onze zoon Joey werd op 24 april 2015 geboren. Een heerlijk kind, waar we nog elke dag van genieten. Toen hij net één jaar oud was, vroeg Joost me tijdens onze wintersportvakantie ten huwelijk. Het was zo romantisch. Met fakkels had hij in het donker een groot hart gemaakt. Als verrassing leidde hij me daarheen en toen hij op zijn knieën ging,

'Het waren twee fantastische weken geweest, maar zouden we elkaar in Nederland nog zien?'

'Toen hij op zijn knieën ging, was ik echt verrast. Met tranen in mijn ogen zei ik meteen ja!'

was ik echt verrast. Met tranen in mijn ogen zei ik meteen ja. Uiteindelijk zijn we twee jaar later getrouwd, in de Euromast in Rotterdam. Dat was eigenlijk niet zo gepland, maar op de avond voordat we in ondertrouw gingen, kregen we opeens het bericht dat we wegens een verbouwing niet meer in het stadhuis konden trouwen. Daarom moesten we snel op zoek naar een alternatief en zo kwamen we uit bij de Euromast. Het was echt heel gaaf. Onze bruiloft was letterlijk een hoogtepunt in ons leven. Samen met familie en vrienden hadden we een geweldige dag en Joey was er de hele tijd bij. Ter ere van de plek waar we elkaar hadden ontmoet, dronken we allemaal een glaasje Blue Curaçao."

Voorbestemd

"Inmiddels zijn we alweer bijna elf jaar samen. Ik ben nog steeds gek op Joost. Samen zijn we echt Jut en Jul. Alles gaat zo makkelijk tussen ons. We zijn elkaars beste maatjes en hebben bijna nooit ruzie. Toeval bestaat niet, daar ben ik van overtuigd. Eigenlijk was het plan destijds dat ik eerder naar Curaçao zou gaan, maar door familieomstandigheden ging dat op het laatste moment niet door. Het gekke is dat de familie van Joost precies op die geplande datum wél naar Curaçao vloog. Hij zat er zelf toen al een paar maanden. Maar onze ontmoeting moest dus gewoon gebeuren. Was het niet in het vliegtuig, dan wel tijdens onze trip naar een onbewoond eiland. Ik bedoel: hoe groot is de kans dat je elkaar aan de andere kant van de wereld in een klein bootje ontmoet? Dat kan toch niet toevallig zijn? Nee, onze ontmoeting in Curaçao was voorbestemd, ik weet het zeker. En daar ben ik nog altijd heel erg dankbaar voor!" ■